

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 3 BUCUREȘTI
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 15843

Ședința publică de la 10.11.2011

Instanța constituită din:

Președinte- Iulia Elena Lazăr

Grefier - Ionela Tănase

Pe rol soluționarea cauzei civile formulată de petenta GHICA ALINA NICOLETA în contradictoriu cu intimata DGPMB - BRIGADA RUTIETA, având ca obiect plângere contravențională.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință în cuprinsul căruia se învederează împrejurarea că apărătorul petentei a depus la dosar cerere prin care arată că petenta a renunțat la mandatul de reprezentare, după care:

Având în vedere că s-a solicitat judecata în lipsă de către petentă apreciind ca pertinente, concludente și utile soluționării cauzei înscrisurile a căror încuviințare a fost solicitată în dovedirea acțiunii de către petentă, în temeiul dispozițiilor art. 167 C.proc.civ, instanța încuviințează pentru acesta proba cu înscrisurile existente la dosar.

Considerându-se lămurită în baza înscrisurilor existente la dosar, în temeiul art. 150 C.p.c., instanța reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA,

Prin plângerea înregistrată pe rolul acestei instante la data de 16.10.2009 sub nr.23097/301 petenta GHICA ALINA NICOLETA, în contradictoriu cu intimata BRIGADA DE POLITIE RUTIERA BUCUREȘTI, a solicitat anularea procesului verbal de constatare a contravenției seria CC nr.4356494/01.10.2009.

În motivarea plângerii petenta a aratat ca pe data de 29.09.2009, în jurul orei 15, a parcat autoturismul înmatriculat sub nr.B [redacted] în fata Bancii Nationale a Romaniei, pe str.Doamnei, asigurându-se ca în acea zona nu exista niciun indicator cu semnificatia oprirea sau stationarea interzisa. În jurul orei 16³⁰ a constatat ca autoturismul sau nu se mai afla în același loc, fiind ridicat în mod nelegal de către angajatii SC Rosal Ecologic. Textul de lege menționat în procesul verbal nu exista în cuprinsul OUG nr.195/2002, fapt ce îi provoaca o vătămare în sensul art.105 alin.2 C.p.c. în sensul ca o lipsește pe petenta de exercitiul eficient al dreptului la aparare garantat de legislatia în materie, vătămare ce nu poate fi înlăturata decât prin anularea procesului verbal. S-a dispus și măsura complementară a ridicării autoturismului iar în cuprinsul procesului verbal nu se regăsește nicio mențiune în acest sens, încalcându-se dispozițiile legale. În zona în care petenta a parcat mașina nu exista niciun indicator cu semnificatia oprirea sau stationarea interzisa. Petenta a fost obligata să parcheze în acea zona din cauza stării de sănătate care nu îi permitea la acel moment să conducă.

În drept plângerea a fost întemeiată pe dispozițiile art.180 alin.1 din HG nr.1391/2006, art.16 și art.109 alin.9 din OG nr.2/2001, art.118 și urm. Din OUG nr.195/2002.

În dovedirea plângerii au fost depuse în fotocopii următoarelor înscrisuri: procesul verbal de constatare a contravenției, cartea de identitate a petentei, procesul verbal de predare primire a autovehiculului, acte medicale și bonul fiscal de plată a taxei de restituire a autovehiculului.

Prin sentința civilă 5840/21.04.2010, Judecătoria Sectorului 3 București a respins ca neintemeiată plângerea contravențională.

Împotriva acestei sentințe petenta a formulat recurs.

Prin decizia nr.662/28.02.2011, Tribunalul București – Secția a IX –a Contencios Administrativ și Fiscal admis recursul formulat, sentința fiind casată iar cauza trimisă spre rejudecare la Judecătoria Sectorului 3 București.

Tribunalul a apreciat că prima instanță nu a avut în vedere, la soluționarea cauzei, toate criticile petentei și că nu și-a motivat soluția. Astfel, prin plângerea contravențională, petenta recurentă a criticat procesul verbal sub aspectul legalității, în ceea ce privește imposibilitatea identificării în cuprinsul OUG nr. 195/2002 a pretenției contravenției, respectiv art. 142 sau art. 143, susținând că din procesul verbal reiese săvârșirea contravenției prev. de art. 143 lit. a rap. la art. 142 lit. a din OUG nr. 195/2002. De asemenea, a menționat indicarea eronată a textului legal din HG nr. 1391/2006, lipsa din procesul verbal a oricărei mențiuni a măsurii complementare dispuse, lipsa mențiunii privind dispoziția scrisă a agentului de poliție din cadrul BPR privind ridicarea autoturismului. Tribunalul a apreciat că prima instanță a analizat numai o parte din criticile formulate de petenta. Astfel, deși petenta motivează în plângere cu privire la imposibilitatea identificării în cuprinsul OUG nr. 195/2002 a pretenției contravenției, respectiv art. 142 sau art. 143, susținând că din procesul verbal reiese săvârșirea contravenției prev. de art. 143 lit. a rap. la art. 142 lit. a din OUG nr. 195/2002, prima instanță nu a răspuns acestei critici, menționând că temeiul de drept al constatării faptelor și aplicării sancțiunii este corect, fără însă a argumenta înlăturarea susținerii petentei. De asemenea, prima instanță nu a analizat critica petentei cu privire la eventuala indicare eronată a textului legal din HG nr. 1391/2006, la lipsa din procesul verbal a oricărei mențiuni a măsurii complementare dispuse, precum și la lipsa mențiunii privind dispoziția scrisă a agentului de poliție din cadrul BPR privind ridicarea autoturismului. De asemenea, prima instanță a indicat în considerente faptul că „petenta a afirmat în plângere că a parcat autoturismul în jurul orei 15⁰⁰ și s-a întors la locul în care parcase în jurul orei 16³⁰, iar din procesul verbal de predare primire a autoturismului se reține că petenta a mers să-și recupereze mașina de la SC Rosal Ecologic System SRL la ora 18¹⁷” fără însă a duce mai departe raționamentul și fără a explica, în concret, care este concluzia care se degajă din această expunere a situației de fapt.

Tribunalul a stabilit că în rejudecare, prima instanță va avea în vedere, la motivare, toate criticile formulate de petenta împotriva procesului verbal de contravenție, precum și întreg ansamblul probator.

Cauza a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 18.04.2011 sub număr de dosar .

Instanța a administrat proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției seria CC nr. 4356494 din 01.10.2009 încheiat de intimata DGPMB - Brigada de Poliție Rutieră, petenta GHICA ALINA NICOLETA a fost sancționată în temeiul art.100 alin.2 coroborat cu art. 108 alin.1 lit.b pct.7 din OUG nr. 195/2002 cu o amendă în cuantum de 240 lei pentru săvârșirea contravenției prevăzută de art.143 lit a coroborat cu art.142 lit a din Regulamentul de aplicare al OUG nr.195/2002.

S-a reținut că la data 29.09.2009, ora 15,26, Str. Doamnei – în fața Bancii Naționale a României, petenta a staționat voluntar autoturismul cu număr de înmatriculare B 71 XOR în zona de acțiune a indicatorului „oprirea interzisă „.

Împotriva acestui proces – verbal petenta a formulat în termen legal prezenta plângere.

Verificând, în conf. cu disp. art. 34 alin. 2 din OG nr. 2/2001 legalitatea procesului verbal de contravenție, instanța reține că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

16

Potrivit art. 143 alin. lit. a din Regulamentului de aplicare al OUG nr.195/2002 adoptat prin HG nr. 1391/2006, „ Se interzice staționarea voluntara a autovehiculelor: a) in toate cazurile in care este interzisa oprirea voluntara...” , iar potrivit art. 142 lit.a din același act normativ „Se interzice oprirea voluntara a vehiculelor: a) in zona de actiune a indicatorului "Oprirea interzisa".

De asemenea, conform art.100 alin.2 coroborat cu art. 108 alin.1 lit.b pct.7 din OUG nr. 195/2002, staționarea neregulamentara se sancționează cu 4 sau 5 puncte amenda și 3 puncte penalizare.

Prin urmare, fapta contravenționala a fost prevăzuta in Regulamentului de aplicare al OUG nr.195/2002, iar sancțiunea acesteia in OUG nr.195/2002.

Din analiza procesului verbal contestat rezulta ca in mod corect au fost consemnate aceste texte de lege, agentul menționând clar ca fapta este prevăzuta de Regulamentului de aplicare al OUG nr.195/2002 , iar nu de OUG nr.195/2002. De asemenea, deși petenta a susținut ca agentul constatator a menționat disp. art. 108 alin.1 lit.b pct.8 OUG nr.195/2002 , și nu art. 108 alin.1 lit.b pct.7 , cum ar fi fost corect, susținerile sale sunt nefondate in raport de cele consemnate in procesul verbal, fiind menționat fara echivoc pct.7 iar nu pct.8.

In privința ridicării autoturismului , instanța reține ca Art.180 alin. (1) din HG 1391/2006 (Regulamentului de aplicare al OUG nr.195/2002) stabilește ca ” In cazul in care constata încălcări ale normelor rutiere, agentul constatator încheie un proces-verbal de constatare a contravenției, potrivit modelului prevăzut in anexa nr. 1A, care va cuprinde in mod obligatoriu... , sancțiunea contravenționala complementara aplicata si/sau măsura tehnico-administrativa dispusa....”.

Nerespectarea dispozițiilor cu privire la menționarea măsurii tehnico – administrative a ridicării autovehiculului conform art. 97 lit.d din OUG nr. 195/2001 , determina aplicarea sancțiunea nulității relative a procesului-verbal, dar numai dacă aceasta dovedește producerea unei vătămări procesuale, prin întocmirea actului sancționator în acest mod, vătămare care nu se identifica in niciun fel cu sancțiunea aplicata . Cum petenta nu a făcut proba vătămării procesuale, procesul-verbal nu poate fi anulat pentru acest motiv.

In schimb, aspectele legate de legalitatea si temeinicia unei astfel de masuri pot fi analizate doar in cadrul unei acțiuni in contencios administrativ având ca obiect anularea nota de constatare privind dispoziția agentului de politie, dispoziția de ridicare fiind un act administrativ distinct de procesul verbal de contravenție. In aceste condiții, fiind investita cu soluționarea unei plângeri contravenționale, instanța nu poate analiza aceste aspecte.

Cu privire la temeinicia procesului verbal de contravenție , instanța constată, că în OG nr. 2/2001 nu se arată în mod expres care este forța probatorie a procesului-verbal de constatare a contravenției, dar în practica judiciară internă, plecând în principal de la prevederile art. 47 din OG nr. 2/2001, care trimit la prevederile Codului de procedură civilă și având în vedere prevederile art. 1171 Cod civil, se reține de regulă că procesul-verbal legal întocmit face dovada până la proba contrarie, iar în temeiul art. 1169 Cod civil, sarcina probei revine celui care contestă realitatea consemnărilor din procesul-verbal.

Este adevărat că și România a fost condamnată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Anghel împotriva României, pe motiv că s-a încălcat prezumția de nevinovăție într-o procedură contravențională (a se vedea paragr. 66-69 din Hotărârea Anghel împotriva României, publicată pe site-ul oficial al Curții Europene a Drepturilor Omului).

Însă, referitor la procesul-verbal, instanța reține că, în genere, fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudența Curții se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției.

Astfel, în Hotărârea pronunțată în *cauza Salabiaku c. Franței*, Curtea a reținut ca prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării (paragr. 28).

În privința probațiunii, este de remarcat că petentul ar trebui să facă dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal doar în situația în care probele administrate de organul

constatator pot convinge instanța în privința vinovăției „acuzatului” dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Or, procesul verbal a fost încheiat în urma constatărilor personale ale agentului de poliție, ceea ce înseamnă că sarcina probei îi revine petentului.

Simplele afirmații ale petentei referitoare la inexistența indicatorului „oprirea interzisă” prin care se susține o situație de fapt contrară celei reținute prin procesul verbal, nu fac dovada netemeinicii acestuia, în lipsa altor elemente probatorii cu care să se coroboreze și care să infirme acest act constatator de acuzare, care reprezintă și el un mijloc de proba de sine statator în proces.

În privința susținerii petentei referitoare la cauza care nu i-a permis să mai conducă autoturismul, instanța reține că starea sa precară de sănătate din ziua de 29.09.2009 este într-adevăr probată de adeverința medicală aflată la fila 7. Cu toate acestea, din acest înscris nu rezulta ora la care petenta s-a prezentat la medic și i s-a recomandat repaus fizic, data esențială pentru a putea aprecia dacă această stare poate constitui o cauză de înlăturare a caracterului contravențional al faptei în sensul art. 11 din OG nr.2/2001. În lipsa probării unei astfel de cauze, instanța constată că procesul verbal a fost încheiat în mod temeinic.

Referitor la individualizarea sancțiunii aplicate instanța apreciază că aceasta a fost în mod corect realizată de către agentul constatator în condițiile în care str. Doamnei, este o stradă îngustă, cu sens unic, și astfel, prin fapta sa, petenta a afectat fluenta traficului rutier.

În consecință, constatând legalitatea și temeinicia procesului verbal al contravenției, instanța va respinge plângerea formulată de petenta ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge plângerea formulată de petenta GHICA ALINA NICOLETA cu domiciliul în București, _____, în contradictoriu cu intimata JGPM 3 - BRIGADA RUTIERĂ cu sediul în București, sector 3, str. Logofat Udriste, nr. 9, ca neîntemeiată.

Irevocabila.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 10.11.2011.

Președinte,
Iulia Elena Lazăr

Grefier,
Ionela Tănas

Red. Tech. IL/HT/2ex